

den pølsesnak, vi lige har haft, men det er altså et punkt, som vi går ind for.

Punktet om opprioritering af ernæringslære i folkeskolen og på de sundhedsfaglige uddannelsesinstitutioner synes vi er et meget relevant punkt. Vi mener, at det, det drejer sig om, er at oplyse forbrugerne om de forskellige ting, således at kvaliteten kan blive højnet også ved den måde, varen fremstilles på, så alt i alt er vi meget positive over forslaget.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr.

Jens Vibjerg.

Jens Vibjerg (V):

Jeg vil starte med at sige tak for de mange pæne ord, der er blevet sagt om vores forslag.

Der er nogle punkter i forslaget, som jeg gerne vil uddybe lidt, for med den taletidsbegrænsning, der er, var det svært for fru Mariann Fischer Boel at komme ind på alle de væsentlige emner i dette gode forslag. Der er altså nogle punkter, som jeg godt lige vil gøre lidt mere ud af på nuværende tidspunkt.

Det ene er med hensyn til tilsætningsstofferne, hvor vi i Venstre synes, at brugen af tilsætningsstoffer har taget overhånd. Vi er selvfølgelig helt på det rene med, at mange tilsætningsstoffer, der anvendes i fødevarer, er helt nødvendige af hensyn til varernes holdbarhed og sikkerhed, og det er klart, at vi ikke må sætte sikkerheden over styr.

På den anden side skal vi altså heller ikke bruge flere tilsætningsstoffer end nødvendigt. Vi tror på, at de rene råvarer er at foretrække, og man skal ikke udsætte allergikere for unødige lidelser. Desuden skal det af varedeklarationen klart fremgå, hvilke tilsætningsstoffer der er anvendt og eventuelt med angivelse af mulige allergireaktioner. Det skal ske ikke alene af hensyn til allergikere, som er afhængige af information om de tilsatte stoffer, men også af hensyn til de øvrige forbrugere. Jeg vil sige til fødevarerministeren, at vi synes, at der skal ryddes op på dette område.

Det fører os over i den næste pind, nemlig mærkningen, som også er et væsentligt punkt for os. Vi står her over for to hensyn: På den ene side vil vi gerne medvirke til at opfordre forbrugerne til at spise så sundt som muligt, og på den anden side må vi lade forbrugerne vælge de varer, som de selv ønsker.

Det er Venstres opfattelse, at den bedste måde til at bygge bro og finde en fornuftig balance mellem disse to hensyn er at øge informationsniveauet for forbrugerne så meget, at det valg, der træffes, i høj grad sker på forbrugers eget ansvar.

Vi ser i dag en mærkning, som ofte er mere vildledende end vejledende, ja, det er vist ikke forkert at sige, at den i mange tilfælde er decideret håbløs. Det er også det, vi her har hørt fra en række ordførere, så derfor må vi stille krav om, at mærkningen af varerne er både klar og troværdig.

Jeg er overbevist om, at ministerens igangværende bestræbelser på mærkningsområdet er et skridt i den rigtige retning, men det er langt fra udtømmende, så vores opfordring til regeringen er: Nedsæt en arbejdsgruppe til at undersøge mulighederne for at højne varedeklarationernes oplysningsværdi og for at gøre dem enklere og letforståelige.

Jeg vil også godt sige lidt om genteknologi, for den ofrer vi i Venstre stor opmærksomhed, og det er Venstres opfattelse, at vi skal være positive, men kritiske over for den genteknologiske udvikling. Det er kontrollen, før et gensplejset produkt godkendes, man skal koncentrere indsatsen om. Der må stilles skrappe krav til forundersøgelser, før et produkt sendes på markedet, og specielt må man sikre sig, at der ikke er sundheds- eller ernæringsmæssige problemer ved et gensplejset produkt, ligesom det må sikres, at produktet ikke har nogen negativ indvirkning på natur og miljø.

I tilfælde, hvor der er tvivl om et gensplejset produkts eller en plantes egenskaber, må man lade tvivlen komme forbrugeren til gode og stoppe produktet. Samtidig kan der være etiske grænser i forbindelse med anvendelsen af genteknologien, som skal diskuteres, før gensplejsning tillades.

Omvendt rummer genteknologien store positive muligheder for at forbedre både kvaliteten og kvantiteten af verdens levnedsmiddelproduktion, og specielt i den tredje verden kan genteknologien vise sig at være en vigtig hjælp. FAO anbefalede på sit fødevarer-topmøde i 1996, at man for at skaffe fødevarer til hele verdens befolkning skulle anvende genetisk forbedrede sorter, som er mere højtydende, og som bedre tåler tørke og angreb fra insekter.

Også i Danmark kan man forestille sig en positiv virkning af øget brug af genteknologi. Man har bl.a. mulighed for at reducere anvend-